

Ali je KS Urške Zatler prevelika?

Nekaj razlogov za razmišljanje o preoblikovanju te najmanjše bežigradske krajevne skupnosti

V krajevni skupnosti Urške Zatler so v okviru enotne fronte imenovali delovno skupino, ki bo analizirala uresničevanje ustavne koncepcije krajevne skupnosti. Analiza bo pokazala, ali je sedanja krajevna skupnost prevelika za čimbolj neposredno odločanje krajanov in s kakšnimi predlogi je treba začeti javno razpravo.

Območje krajevne skupnosti zajema na pol kvadratnem kilometru prostora pretežno strnjene del stanovanjske soseske BS-7 in na severnem delu nekaj deset individualnih hiš. Pri stanovanjskih blokkih posamezni vhodi presegajo 70 stanovanj, kar v slovenskem merilu lahko pomeni, da je vsako stopnišče svoja vas. Navpične zgradbe nudijo za zblizanje stanovalcev veliko manj možnosti kot ulice s približno tolikimi hišami, zato je odtujenost prebivalstva velika. Računamo lahko, da se bo prebivalstvo soseske zblizalo šele, ko bo odrasla generacija, ki se za zdaj še podi po Bratovski ploščadi.

Zdaj šteje krajevna skupnost že okrog 6000 prebivalcev in mislimo, da jih bo po končani gradnji soseske štela kakšnih 8000.

Kakor je po eni strani krajevna skupnost komunalno dobro opremljena, vključno s toplovodno in plinsko napeljavo, pa po drugi strani nima dovolj telefonskih priključkov, precej zaklonišč ne ustreza predpisom, posamezne gradnje so nedokončane, da ne omenjamo severnega dela, kjer ni ne kanalizacije ne asfalta.

Tudi število objektov družbenega standarda je v krajevni skupnosti kljub precejšnjemu številu prebivalstva skromno. Ne moti, da na tem območju ni osnovne šole, saj je le-ta v bližini pa tudi prostora ni za novo gradnjo. Pač pa nas moti predvsem to, da ni ustreznih lokalov za različne storitvene dejavnosti. Teh manjka tako v soseski kakor tudi drugje. Ni prav, da še tistih nekaj lokalov, ki so zgrajeni oziroma jih gradijo v naselju, prodaja organizator prodaje tistim, ki lahko plačajo, ne mence se za interese krajanov.

SAMOUPRAVA ZAHTEVA NOVE ORGANIZACIJSKE OBLIKE

Izredno slaba udeležba prebivalstva na zborih delovnih ljudi in občanov in slabo vključevanje v krajevno samoupravo še pred časom, v okviru krajevne skupnosti Posavje, je narokovala, da se zaradi takega stanja ustanovijo najustreznejše nove organizacijske oblike, da bi se prebivalci pred letom in pol konstituirane krajevne skupnosti Urške Zatler lahko čimbolj tesno vključili v vse oblike samoupravljanja. Izhodišče za novo organizacijsko obliko je bil vhod, stopnišče oziroma območje, ki ga zajema hišna samouprava – hišni svet. Tako je nova organizacijska oblika zbor delovnih ljudi in občanov po stopniščih, se

Borci gredo na proslavo

Na zadnji seji predsedstva krajevne organizacije ZZB NOV Urška Zatler, so med drugim sklenili, da se bodo udeležili osrednje slovenske proslave, ki bo 4. julija na Duhu nad Ostrim vrhom.

ALI SO ZA DELITEV IZPOLNjeni TUDI DRUGI POGOJI?

V naši družbeni praksi smo izoblikovali že množico izhodišč in kriterijev za prostorsko preoblikovanje krajevnih skupnosti z namenom, da bi po ustreznem prostorskem preoblikovanju hitreje in enostavnije uresničili ustavno koncepcijo krajevne skupnosti. Konec marca meseca letos je zvezna skupščina sprejela resolucijo o nadaljnjem razvoju krajevnih skupnosti. Tudi vseljubljanska akcija »91 krajevnih skupnosti« daje vrsto ugotovitev in napotil. V razprave se vključuje vse več znanstvenih in strokovnih delavcev, tako da je veliko možnosti za iskanje najustreznejših oblik prostorskega preoblikovanja. Nenasladna je tudi družbena klima ugodna saj je v zadnjem letu ali dveh v vsej Jugoslaviji zraslo na stotine novih krajevnih skupnosti. Ljudje pač želimo in imamo tudi vso pravico, da se v kraju bivanja organiziramo tako, kot nam najbolj ustreza, in tako, da bomo najlažje uresničili svoje ustavne pravice ter vplivali na ugodno počutje svoje družine, soseska, kraja.

Delitev krajevne skupnosti Urške Zatler ne bi v ničemer zavrla razvoja naselja niti uresničevanja interesov krajanov. Dve stvari sta temu v prid. Prva, že zdaj nekateri odbori in komisije (npr. strokovni komisiji pri svetu skupščine krajevne skupnosti) ne zmorejo opraviti vsega dela, medtem ko bi kasneje enak obseg dela podelili na dvojce ali več teles. Druga, odprtost sleherne novonastale krajevne skupnosti bo morala biti še večja od odprtosti zdajšnje krajevne skupnosti, saj prostih površin tako rekoč nimamo več. Le tesni skupni in vzajemni interesi s prebivalstvom zunaj zdajšnje krajevne skupnosti nam bodo lahko omogočili znosnejše in prijetnejše bivanje v betonskem in v dobri meri tipično spalnem naselju.

Pravi odgovor o prostorskem preoblikovanju krajevne skupnosti Urške Zatler bo lahko dala le kvalitetno pripravljena analiza in bližnja javna razprava, v katero naj bi se vključil sleherni krajan.

C. H.

pravi toliko delnih zborov, kolikor je oblikovanih zborov stanovalcev.

Že ob ustanovitvi krajevne skupnosti Urške Zatler, pred letom in pol, ko je štela le okrog 3000 krajanov, je pri oblikovanju skupščine krajevne skupnosti prevladalo prepričanje, da je zaradi sprotnega dograjevanja soseske in vseljevanja stanovalcev potrebno misliti na to, da bodo novonaseljeni prebivalci imeli možnost delegatske povezave v skupščino krajevne skupnosti. Tako v povprečju pride po en delegat v skupščino krajevne skupnosti tudi na dva, tri vhode. To pa rahlja nit med delegatom in delegatsko bazo. Poleg tega je število delegatov v skupščini krajevne skupnosti naraslo že čez petdeset in zaradi tega je že ovirano njeno namensko delo.

Vse dozodajšnje razprave potrjujejo pravilnost organizacijske oblike po sistemu hišne samouprave, predvsem z dveh vidikov. Največji prostor, s katerim razpolagamo v krajevni skupnosti, ima vsega 30 sedežev. Po drugi plati pa na tak način, ko je sklic zbora delovnih ljudi in občanov za območja posameznih stopnišč (ki pogosto sovpadajo tudi s sklicem zbora stanovalcev), pripomore k temu, da je povprečna udeležba večsto krajanov na vsaki razpravi.

Zato k organizacijski obliki po sistemu hišne samouprave ni pripomba, pač pa se zapleta pri prenašanju avtentičnih interesov v skupščino. Ne gre za to, da delegati ne bi vestno izpolnjevali svoje funkcije. Velika večina jih to opravlja zelo odgovorno. Pač pa gre za to, da bi direktna povezava sleherne nove organizacijske oblike v organ samoupravljanja olajšal obojestranski pretok informacij, nenazadnje tudi olajšal delo delegatom in nudil več možnosti, da v skupščino krajevne skupnosti prodre samoupravni pluralizem interesov v večji meri kot do zdaj. Takšno razmišljanje, ki seveda teži k olajšanju poti krajevne samouprave, nakazuje izhod v delitvi krajevne skupnosti.

INDUSTRIJSKI BIRO

Znano ime doma in v svetu

Industrijski biro, ustanovljen leta 1951, je eno najstarejših konzultantsko – inženirskih organizacij v državi in njegovo ime je znano tudi v svetu. Področje njegovega dela je industrija in iz tega izvira tudi njegov specifični položaj in značilnosti dela.

Ožja specializacija Industrijskega biroja obsega industrijo celuloze in papirja, industrijo nekovin, lesno predelovalno, živilsko, kemično in kovinsko predelovalno industrijo.

Med storitvami, ki jih Industrijski biro opravlja za domače in tuje investitorje, naj naštejemo:

- ekonomske in tehnične analize in ekspertize, investicijske programe, sanacijske programe, srednjeročne in dolgoročne razvojne programe;
- projektira tehnološke procese in naprave
- projektira industrijske kotlovene in druge energetske objekte;
- izdeluje kompletno tehnično dokumentacijo za visoke in nizke gradnje (arhitektonsko gradbeni projekt, projekt vodovoda in kanalizacije, projekt električnih instalacij, projekt grelnih, klimatizacijskih in ventilacijskih naprav, projekt ostalih ceonih instalacij);
- konstruira stroje in industrijske naprave
- druge storitve s področja inženiringa (priprava razpisne dokumentacije, nadzor nad izvajanjem gradbenih del in montažo opreme, organizacija in vodenje poskusnega obratovanja);

Industrijski biro ima velike zasluge za modernizacijo in naglo rast jugoslovanske industrije ter si je s svojim kakovostnim delom pridobil ugled tudi v tujini.

Je eden izmed pionirjev na področju izvajanja konzultantskega in izvedbenega inženiringa, projektiranja sodobnih

Uspel nastop folklorne skupine iz Velike Kladaše

Zadnji dan maja je v naši občini gostovala kulturna skupina iz Velike Kladaše. Ob tej priložnosti so gostje iz bratske republike Bosne in Hercegovine pred nabito polno veliko dvorano družbenega doma Stadion izvedli dve predstavi narodne folklore. Izjemno velika udeležba je dokazala, da je treba s takšnimi prireditvami nadaljevati, saj živi v naši občini veliko občanov iz drugih republik, ki si prav gotovo zelo želijo tovrstnih kulturnih prireditev.

Slika: T. Bratko

Uveljavila so se enotna stališča

Nadalj. s 1. strani

ganiziranih v družbenopolitičnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih ter v občini.

V zvezi s selektivnostjo posameznih vprašanj se je potrebno dogovoriti, kdaj in v katerih primerih je potrebna razprava o določenih vprašanjih na temeljnih (sistemskih) ravneh, kdaj v vodstvih DPO in kdaj zadoščajo stališča odgovornih oseb za posamezno DPO.

Priloženo gradivo so člani komiteja sprejeli kot smernice za nadaljnjo obravnavo. Povzemamo najbolj pereče probleme družbenopolitičnega zbora:

Družbenopolitični zbor ni samo dejavnik nadaljnega razvijanja sistema socialističnega samoupravljanja na občinski ravni, ampak ima predvsem zaščitno in korektivno vlogo;

DPZ lahko deluje kot budnik sistemskih sprememb v okviru širše družbenopolitične skupnosti, kot aktivni udeleženelec v širših družbenih razpravah, pri sistemskih spremembah in kot odločilni člen pri

razvijanju komunalnega sistema. Medtem, ko so DPO občine Bežigrad na navedenih področjih precej aktivne, pa ta njihova aktivnost ne zajema v zadostni meri v primerni obliki samega DPZ.

Zaščitna in korektivna vloga, ki jo ima DPZ v zadostnem obsegu, včasih kaže določene pomanjkljivosti.

Konkretni življenjski problemi v občini, ki jih razrešuje skupščina, dostikrat navajajo k rešitvam, pri katerih obstaja nevarnost, da odločitve niso optimalne z vidika celovitega razvoja sistema.

Pri delovanju DPZ se poraja problem podružbljanja politike in politične kulture. Relativno ozka delegatska baza DPZ lahko privede do tega, da se odločujoča družbenopolitična dejavnost odvija mimo večje aktivne vloge delovnih ljudi in občanov, s čimer jim je onemogočeno njihovo družbenopolitično in samoupravno delo. S tem pa je podana objektivna osnova za še pomembnejšo vlogo vodstev DPO in upravnih struktur, ki tako po sili razmer koncentrirajo moč v lastnih rokah.

V praksi imamo kriterije, s pomočjo katerih lahko v vsakem konkretnem primeru točno ugotovimo, ali sodi problem v obravnavo v družbenopolitičnem zboru. Takšni kriteriji neformalno že obstajajo: to so prav tisti kriteriji, ki opredeljujejo sedanje dnevne rede in obseg pristojnosti zbora. Prav to stanje pa bi bilo potrebno preseči, da bi zbor učinkoviteje odigral svojo vlogo.

Načeloma lahko DPZ obravnava vsako problematiko, ki se pojavi v občinski skupščini, a le s specifičnega vidika vpliva konkretne problematike na razvoj in zaščito sistema. To pomeni, da mora pri praktičnem delovanju zbora nekdo ugotavljati ali sistemski vidiki konkretnih tem terjajo uvrstitev le teh na dnevni red DPZ ali ne. Tako se problem selekcije krči na vprašanje, kdo selekcionira, s kakšnimi cilji in s kakšno odgovornostjo.

Osrednji pomen pri selekciji ima nedvomno predsedstvo skupščine in posebej vodstvo DPZ, s tem pa ni zmanjšana odgovornost delegatov zbora niti vodstev DPO za dajanje pobud in predlogov o zadevah, ki jih je treba uvrščati na dnevne rede.

Uspešno je treba kombinirati strokovno in politično razsojanje o vsaki konkretni zahtevi, delu celotne skupščine pa tudi o ustreznih tehničnih in informacijskih pripravah na zasedanje zbora z aktivizacijo družbenopolitične baze zbora.

Politično in strokovno realno je, da selekcioniranje tem izvaja ožja skupina ljudi, vendar pa je treba njihovo delovanje periodično izpostavljati družbeni verifikaciji na občinski konferenci SZDL in v samem DPZ.

Kljub pogostim obravnavam delegatskega informiranja, je stanje na tem področju še zmeraj kritično. Obstaja velik pretok informacij, ki zaradi svoje narave pogosto niso v celoti izkoriščene. Predvsem so informacije preobsežne in zato nezanimive za pretežni del delovnih ljudi in občanov. Videti je, da se delegatsko informiranje z ustanavljanjem indok služb vsaj na področju DPZ še ni zadovoljivo izboljšalo. Delno lahko ta problem razreši skupščina in zbor sam z okrepitevijo ustreznih strokovnih služb.

MOMIR RADOSAVLJEVIĆ